

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

29 iunie 2010 *

În cauza C-28/08 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 23 ianuarie 2008,

Comisia Europeană, reprezentată de domnii C. Docksey și P. Aalto, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

recurentă,

susținută de:

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat de doamnele E. Jenkinson și V. Jackson, în calitate de agenți, asistate de domnul J. Coppel, barrister,

* Limba de procedură: engleza.

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de domnul B. Driessen și de doamna C. Fekete, în calitate de agenți,

interveniente în recurs,

celelalte părți în proces fiind:

The Bavarian Lager Co. Ltd, cu sediul în Clitheroe (Regatul Unit), reprezentată de domnia J. Webber și M. Readings, solicitors,

reclamantă în primă instanță,

susținută de:

Regatul Danemarcei, reprezentat de doamna B. Weis Fogh, în calitate de agent,

Republica Finlanda, reprezentată de domnul J. Heliskoski, în calitate de agent,

Regatul Suediei, reprezentat de doamna K. Petkovska, în calitate de agent,

interveniente în recurs,

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, reprezentată de domnii H. Hijmans, A. Scirocco și H. Kranenborg, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnii A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, doamnele R. Silva de Lapuerta și C. Toader, președinți de cameră, domnii A. Rosas, K. Schiemann, E. Juhász (raportor), G. Arestis și T. von Danwitz, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,
grefier: domnul H. von Holstein, grefier adjunct,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 16 iunie 2009,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 15 octombrie 2009,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Comisia Comunităților Europene solicită Curții anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 8 noiembrie 2007, *Bavarian Lager/Comisia* (T-194/04, Rep., p. II-4523, denumită în continuare „hotărârea atacată”), în măsura în care prin aceasta a fost anulată decizia Comisiei din 18 martie 2004 (denumită în continuare „decizia în litigiu”) de respingere a cererii introduse de *The Bavarian Lager Co. Ltd* (denumită în continuare „*Bavarian Lager*”) de a-i fi încuviințat accesul la conținutul complet al procesului-verbal al reuniunii din 11 octombrie 1996, desfășurată în cadrul unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (denumită în continuare „reuniunea din 11 octombrie 1996”).

Cadrul juridic

- 2 Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10) impune statelor membre să asigure protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice și în special a dreptului la viață privată, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, pentru a asigura libera circulație a datelor cu caracter personal la nivelul Comunității Europene.

- 3 Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 30, p. 142) a fost adoptat în temeiul articolului 286 CE.
- 4 Considerentele (1), (2), (5), (7), (8), (12), (14) și (15) ale Regulamentului nr. 45/2001 sau anumite părți din acestea prevăd:

„(1) Articolul 286 [CE] impune aplicarea, în cazul instituțiilor și organelor comunitare, a actelor comunitare privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și la libera circulație a acestor date.

(2) Un sistem complet dezvoltat de protecție a datelor cu caracter personal nu implică doar conferirea de drepturi persoanelor vizate și de obligații în sarcina celor care prelucrează datele cu caracter personal, ci și stabilirea de sancțiuni corespunzătoare pentru contravenienți și monitorizarea acestora de către o autoritate independentă de supraveghere.

[...]

(5) Este necesar un regulament care să confere persoanelor drepturi garantate din punct de vedere juridic [...]

[...]

- (7) Persoanele care urmează să fie protejate sunt cele ale căror date personale sunt prelucrate de către instituțiile sau organele comunitare indiferent de context [...]
- (8) Este necesar ca principiile protecției datelor să se aplice oricărei informații referitoare la o persoană identificată sau identificabilă. [...]

[...]

- (12) Este necesar să fie asigurată aplicarea consecventă și omogenă a normelor de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal pe întreg teritoriul Comunității.

[...]

- (14) În acest scop, este oportun să se adopte dispoziții obligatorii pentru instituțiile și organele comunitare. Este necesar ca aceste dispoziții să se aplice în cazul oricărei prelucrări a datelor cu caracter personal efectuate de către toate instituțiile și organele comunitare în măsura în care aceste prelucrări sunt efectuate pentru desfășurarea tuturor sau a unei părți din activitățile care intră sub incidența domeniului de aplicare al dreptului comunitar.

- (15) În cazul în care aceste prelucrări de date sunt efectuate de instituțiile sau organele comunitare în desfășurarea activităților care nu intră sub incidența domeniului de aplicare al prezentului regulament, în special a acelor prevăzute de titlurile V și VI din Tratatul [UE, în versiunea anterioară Tratatului de la Lisabona], protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor este asigurată în conformitate cu articolul 6 din Tratatul [UE menționat]. Accesul la documente, inclusiv condițiile de acces la documente conținând date cu caracter personal, este reglementat prin normele adoptate în temeiul articolului 255 [...] CE sub incidența căruia intră și titlurile V și VI din Tratatul [UE menționat]. ”

5 Articolul 1 din Regulamentul nr. 45/2001 prevede:

„(1) În conformitate cu prezentul regulament, instituțiile și organele instituite de către sau în temeiul tratatelor de instituire a Comunităților Europene, denumite în continuare «instituții sau organe comunitare», protejează drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice, în special dreptul acestora la viață privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și nu limitează sau interzic libera circulație a datelor cu caracter personal între acestea sau către destinatarii aflați sub incidența legislației interne a statelor membre care pun în aplicare Directiva 95/46 [...]

(2) Autoritatea independentă de supraveghere instituită în temeiul prezentului regulament, denumită în continuare «Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor», monitorizează aplicarea dispozițiilor prezentului regulament în cazul tuturor prelucrărilor de date efectuate de către o instituție sau un organ comunitar.”

6 Articolul 2 din acest regulament prevede:

„În sensul prezentului regulament:

- (a) «date cu caracter personal» înseamnă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (denumită în continuare «persoana vizată»); o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale;

- (b) «prelucrarea datelor cu caracter personal» [...] înseamnă orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează asupra datelor cu caracter personal, prin mijloace automatizate sau neautomatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere, diseminarea sau în orice alt mod, alăturarea ori combinarea, precum și blocarea, ștergerea sau distrugerea;

[...]"

7 Articolul 3 din regulamentul menționat prevede:

„(1) Presentul regulament se aplică prelucrării de date cu caracter personal din cadrul tuturor instituțiilor și organelor comunitare în măsura în care această prelucrare este efectuată prin desfășurarea tuturor sau a unei părți a activităților care intră sub incidența dreptului comunitar.

(2) Presentul regulament se aplică prelucrării de date cu caracter personal, efectuate total sau parțial prin mijloace automatizate, precum și prelucrării prin alte mijloace decât cele automatizate a datelor cu caracter personal care fac parte dintr-un sistem de evidență sau care sunt destinate să facă parte dintr-un sistem de evidență.”

8 Potrivit articolului 4 din același regulament:

„(1) Datele cu caracter personal trebuie să fie:

(a) prelucrate în mod corect și legal;

(b) colectate în scopuri determinate, explicite și legitime și să nu fie prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu aceste scopuri. [...]

[...]”

9 Articolul 5 din Regulamentul nr. 45/2001 prevede:

„Datele cu caracter personal pot fi prelucrate numai în cazul în care:

(a) prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini de interes public în temeiul tratatelor de instituire a Comunităților Europene sau a altor instrumente legislative adoptate în temeiul tratatelor sau care aparțin de domeniul exercitării legitime a autorității publice cu care este investită instituția sau organul comunitar sau un terț căruia îi sunt dezvăluite datele sau

(b) prelucrarea este necesară pentru a se respecta obligația legală a operatorului sau

[...]

(d) persoana vizată și-a dat în mod clar consimțământul [...]

[...]"

- ¹⁰ Articolul 8 din acest regulament, intitulat „Transferul de date cu caracter personal către destinatari, alții decât instituțiile și organele comunitare, reglementat de Directiva 95/46 [...]”, prevede:

„Fără a aduce atingere articolelor 4, 5, 6 și 10, datele cu caracter personal sunt transferate numai către destinatari aflați sub incidența legislației interne adoptate pentru punerea în aplicare a Directivei 95/46 [...],

- (a) în cazul în care destinatarul demonstrează că datele sunt necesare pentru îndeplinirea unei sarcini de interes public sau că țin de domeniul exercitării autorității publice sau
- (b) în cazul în care destinatarul demonstrează că există necesitatea transferului de date și în care nu există niciun motiv să se presupună că transferul ar putea aduce atingere intereselor legitime ale persoanei vizate.”

- 11 Articolul 18 din regulamentul menționat, intitulat „Dreptul la opoziție al persoanei vizate”, precizează:

„Persoana vizată are dreptul:

(a) de a se opune în orice moment, din motive întemeiate și legitime legate de situația sa particulară, ca datele care o privesc să facă obiectul unei prelucrări, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 5 literele (b), (c) și (d). În cazul în care opoziția este justificată, prelucrarea în cauză nu mai poate viza aceste date;

(b) de a fi informată înainte ca datele cu caracter personal să fie comunicate pentru prima dată terților sau înainte ca datele să fie utilizate în numele terților în scopul marketingului direct și de a i se oferi în mod expres dreptul de a se opune, în mod gratuit, la această comunicare sau utilizare.”

- 12 Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76) definește principiile, condițiile și limitele dreptului de acces la documentele acestor instituții prevăzut la articolul 255 CE. Acest regulament se aplică începând cu 3 decembrie 2001.

- 13 Potrivit considerentului (1) al Regulamentului nr. 1049/2001:

„Tratatul [UE, în versiunea anterioară Tratatului de la Lisabona,] consacră noțiunea de transparență în articolul 1 al doilea paragraf, în conformitate cu care tratatul

marchează o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape posibil de cetățean.”

14 Potrivit considerentului (2) al acestui regulament:

„Transparența permite asigurarea unei mai bune participări a cetățenilor la procesul de decizie, garantând o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic. Transparența contribuie la consolidarea principiilor democrației și drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea definite în articolul 6 din Tratatul UE [în versiunea anterioară Tratatului de la Lisabona,] și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [denumită în continuare «carta»].”

15 Considerentele (4) și (11) ale regulamentului menționat prevăd:

„(4)Prezentul regulament vizează conferirea celui mai mare efect posibil dreptului de acces public la documente și definirea principiilor generale și a limitelor, în conformitate cu articolul 255 alineatul (2) [...] CE.

[...]

(11) În principiu, publicul ar trebui să aibă acces la toate documentele instituțiilor. Cu toate acestea, anumite interese publice și private ar trebui protejate printr-un regim de excepții. Ar trebui să li se permită instituțiilor să își protejeze consultările și deliberările interne, în cazul în care este necesar pentru păstrarea capacității lor de a-și îndeplini misiunile. La evaluarea necesității unei excepții, instituțiile ar trebui să țină seama de principiile consacrate de legislația comunitară în materie de protecție a datelor personale în toate domeniile de activitate ale Uniunii.”

16 Potrivit articolului 2 din Regulamentul nr. 1049/2001, intitulat „Beneficiarii și domeniul de aplicare”:

„(1) Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică având reședința sau sediul social într-un stat membru are drept de acces la documentele instituțiilor, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite de prezentul regulament.

(2) Instituțiile pot, sub rezerva aceluiași principii, condiții și limite, să permită accesul la documente pentru orice persoană fizică sau juridică ce nu are reședința sau sediul social într-un stat membru.

(3) Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, adică întocmite sau primite de către aceasta și aflate în posesia acesteia, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene.

(4) Fără a aduce atingere articolelor 4 și 9, documentele devin accesibile publicului fie printr-o cerere scrisă, fie direct, în formă electronică, sau prin intermediul unui registru. În special, documentele întocmite sau primite în cadrul unei proceduri legislative devin direct accesibile în conformitate cu articolul 12.

(5) Documentele sensibile, astfel cum sunt definite la articolul 9 alineatul (1), sunt supuse unui regim special, în conformitate cu respectivul articol.

[...]"

17 Potrivit articolului 4 din acest regulament, privind excepțiile de la dreptul la acces:

„(1) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

[...]

(b) vieții private și integrității individului, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale.

(2) Instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției:

[...]

— obiectivelor activităților de inspecție, de anchetă și de audit,

cu excepția cazului în care un interes public superior justifică divulgarea conținutului documentului în cauză.

[...]”

- 18 Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede că „[s]olicitantul nu este obligat să își motiveze cererea”.

Situația de fapt

- 19 Situația de fapt din speță este expusă la punctele 15-28 și 34-37 din hotărârea atacată după cum urmează:

„15 [Bavarian Lager] este o societate comercială înființată la 28 mai 1992 cu scopul de a importa bere germană pentru magazinele specializate în vânzarea de băuturi alcoolice din Regatul Unit, situate în special în nordul Angliei.

16 Totuși, [Bavarian Lager] nu a putut să își vândă produsul, întrucât numeroase magazine specializate în vânzarea de băuturi alcoolice din Regatul Unit încheiaseră contracte de cumpărare exclusivă care le obligau să se aprovizioneze cu bere de la anumiți producători.

- 17 În temeiul Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 SI 1989/2390 (regulament din Regatul Unit privind aprovizionarea cu bere), producătorii de bere britanici, care dețin drepturi în mai mult de 2000 de puburi, sunt obligați să acorde administratorilor acestor localuri posibilitatea de a achiziționa bere provenind de la alt producător cu condiția ca, potrivit articolului 7 alineatul 2 litera a din regulamentul menționat, berea să fie livrată la butoi și să aibă o concentrație de alcool de peste 1,2 % în volum. Această dispoziție este cunoscută sub denumirea de «Guest Beer Provision» (denumită în continuare «GBP»).

- 18 Or, majoritatea berilor produse în afara Regatului Unit nu pot fi considerate «livrate la butoi», în sensul GBP, și prin urmare nu intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții.

- 19 Apreciind că GBP reprezintă o măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import și că este, așadar, incompatibilă cu articolul 30 din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 28 CE), [Bavarian Lager] a introdus o plângere la Comisie prin scrisoarea din 3 aprilie 1993, înregistrată sub numărul P/93/4490/UK.

- 20 În urma anchetei pe care a efectuat-o, Comisia a decis, la 12 aprilie 1995, să declanșeze o procedură împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în temeiul articolului 169 din Tratatul CE (devenit articolul 226 CE). Comisia a informat [Bavarian Lager], la 28 septembrie 1995, asupra existenței acestei anchete și a expedierii scrisorii de punere în întârziere Regatului Unit, la 15 septembrie 1995. La 26 iunie 1996, Comisia a decis să adreseze Regatului Unit un aviz motivat și, la 5 august 1996, a publicat un comunicat de presă prin care a adus la cunoștință această decizie.

- 21 La 11 octombrie 1996, a avut loc [reuniunea din 11 octombrie 1996] la care au participat reprezentanți ai Direcției Generale (DG) «Piața internă și servicii financiare» din cadrul Comisiei, ai Ministerului Comerțului și Industriei din Regatul Unit și reprezentanți ai Confederației producătorilor de bere din Piața Comună

(denumită în continuare «CBMC»). Prin scrisoarea din 27 august 1996, [Bavarian Lager] a solicitat să participe la reuniune[a din 11 octombrie 1996], dar Comisia a refuzat să dea curs acestei solicitări.

- 22 La 15 martie 1997, Ministerul Comerțului și Industriei din Regatul Unit a făcut public un proiect de modificare a GBP, potrivit căruia o bere livrată la sticlă putea fi revândută drept bere cu proveniență diferită, precum berea livrată la butoi. După ce Comisia și-a suspendat în două rânduri, la 19 martie 1997 și la 26 iunie 1997, decizia de a adresa un aviz motivat Regatului Unit, șeful Unității 2 «Aplicarea articolelor 30-36 din Tratatul CE (notificare, plângeri, încălcări etc.) și eliminarea restricțiilor privind schimburile» din cadrul Direcției B «Libera circulație a mărfurilor și achizițiile publice» a DG «Piața internă și servicii financiare» a informat [Bavarian Lager], prin scrisoarea din 21 aprilie 1997, că, având în vedere proiectul de modificare a GBP, procedura întemeiată pe articolul 169 din [tratat] a fost suspendată și că avizul motivat nu a fost notificat guvernului Regatului Unit. Acesta a precizat că respectiva procedură va înceta de îndată ce va intra în vigoare GBP modificată. GBP în varianta modificată a devenit aplicabilă la 22 august 1997. În consecință, avizul motivat nu a mai fost transmis Regatului Unit, iar Comisia a decis, în cele din urmă, la 10 decembrie 1997, să claseze procedura privind încălcarea obligațiilor.
- 23 [Bavarian Lager] a solicitat directorului general al DG «Piață internă și servicii financiare», prin faxul transmis la 21 martie 1997, o copie a avizului motivat, în temeiul codului de conduită [privind accesul public la documentele Consiliului și ale Comisiei (JO 1993, L 340, p. 41)]. Această cerere a fost respinsă, ca de altfel și cererea ulterioară în același sens.
- 24 Prin [decizia] din 18 septembrie 1997 [...], secretarul general al Comisiei a confirmat respingerea cererii adresate directorului general al DG «Piața internă și servicii financiare».

- 25 Împotriva deciziei din 18 septembrie 1997, [Bavarian Lager] a introdus o acțiune, înregistrată la Tribunal sub numărul T-309/97. Prin Hotărârea din 14 octombrie 1999, Bavarian Lager/Comisia (T-309/97, Rec., p. II-3217), Tribunalul a respins această acțiune apreciind că realizarea obiectivului în discuție, mai exact acela de a permite statului membru să se conformeze de bunăvoie exigențelor tratatului sau, după caz, de a-i da ocazia să își justifice poziția, ar legitima, în temeiul protecției interesului public, respingerea cererii de acces la un document preparator privind faza anchetei din cadrul procedurii întemeiate pe articolul 169 din [tratat].
- 26 La 4 mai 1998, [Bavarian Lager] a adresat Comisiei o cerere de acces la toate documentele depuse în dosarul P/93/4490/UK de către unsprezece societăți și organizații nominalizate și de către trei categorii definite de persoane sau întreprinderi, în aplicarea codului de conduită [privind accesul public la documentele Consiliului și ale Comisiei]. Comisia a respins cererea inițială pentru motivul că [respectivul] cod de conduită este aplicabil numai documentelor al căror autor era Comisia. Cererea de confirmare a fost respinsă cu motivarea că nu Comisia era autoarea documentelor în discuție, iar cererile trebuie adresate autorului.
- 27 La 8 iulie 1998, [Bavarian Lager] a depus o plângere la Ombudsmanul European, înregistrată sub numărul 713/98/IJH, precizând prin scrisoarea din 2 februarie 1999 că urmărea să obțină numele reprezentanților CBMC care asistaseră la reuniunea din 11 octombrie 1996 și pe cele ale societăților și ale persoanelor care se încadrau în cele 14 categorii identificate de [Bavarian Lager] în cererea inițială de acces la documentele conținând comentarii transmise Comisiei în cadrul dosarului P/93/4490/UK.
- 28 Ca urmare a unui schimb de scrisori între Ombudsman și Comisie, aceasta din urmă a precizat în octombrie și noiembrie 1999 că, la cele 45 de scrisori pe care le-a adresat persoanelor vizate solicitându-le autorizarea de a divulga identitatea

acestora [către Bavarian Lager], a primit 20 de răspunsuri, dintre care 14 pozitive și 6 negative. Comisia a transmis numele și adresa persoanelor care au acceptat să le fie comunicat numele. [Bavarian Lager] a indicat Ombudsmanului faptul că informațiile transmise de Comisie continuau să fie incomplete.

[...]

34 Prin e-mailul din 5 decembrie 2003, [Bavarian Lager] a solicitat Comisiei accesul la documentele menționate la punctul 27 de mai sus în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001.

35 Comisia a răspuns acestei cereri prin scrisoarea din 27 ianuarie 2004 afirmând că putea să divulge conținutul anumitor documente referitoare la reuniune[a din 11 octombrie 1996], dar atrăgea atenția [Bavarian Lager] asupra faptului că în procesul-verbal al reuniunii din 11 octombrie 1996 cinci nume au fost ascunse, întrucât două persoane s-au opus în mod expres divulgării identității lor, iar celelalte trei nu au putut fi contactate de Comisie.

36 Prin e-mailul din 9 februarie 2004, [Bavarian Lager] a depus o cerere de confirmare în sensul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 prin care a solicitat procesul-verbal complet al reuniunii din 11 octombrie 1996 care să cuprindă numele tuturor participanților.

37 Prin [decizia în litigiu], Comisia a respins cererea de confirmare formulată de [Bavarian Lager]. Comisia a confirmat că Regulamentul nr. 45/2001 era aplicabil cererii de divulgare a numelui celorlalți participanți. Totuși, întrucât [Bavarian Lager] nu a făcut dovada niciunui obiectiv expres și legitim și nici a necesității unei astfel de divulgări, nu sunt întrunite cerințele prevăzute la articolul 8 din regulamentul menționat și este aplicabilă excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001. Comisia a adăugat că, deși normele în materie de protecție a datelor cu caracter personal nu sunt aplicabile, instituția putea totuși să refuze divulgarea celorlalte nume în temeiul articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 pentru a nu își pune în pericol capacitatea de a efectua anchete.”

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

20 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat decizia în litigiu.

21 În ceea ce privește accesul la conținutul complet al procesului-verbal al reuniunii din 11 octombrie 1996, Tribunalul a considerat, la punctele 90-95 din hotărârea atacată, că cererea formulată de Bavarian Lager se întemeiază pe Regulamentul nr. 1049/2001. Amintind totodată că, în temeiul articolului 6 alineatul (1) din acest regulament, solicitantul de acces nu este obligat să își motiveze cererea și, prin urmare, nu trebuie să demonstreze niciun fel de interes pentru a avea acces la documentele solicitate, Tribunalul a examinat excepția de comunicare prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat în cazul în care divulgarea conținutului unui astfel de document ar putea aduce atingere protecției vieții private și integrității individului.

- 22 La punctele 96-119 din hotărârea atacată, Tribunalul a analizat relația dintre Regulamentul nr. 45/2001 și Regulamentul nr. 1049/2001. Evidențiind totodată că, potrivit considerentului (15) al Regulamentului nr. 45/2001, accesul la documente, inclusiv la cele conținând date cu caracter personal, este reglementat de articolul 255 CE, Tribunalul a subliniat că, potrivit considerentului (11) al Regulamentului nr. 1049/2001, la evaluarea aplicabilității unei excepții, instituțiile trebuie să țină seama de principiile consacrate de legislația Uniunii în materie de protecție a datelor personale în toate domeniile de activitate ale Uniunii, prin urmare, și de principiile consacrate în Regulamentul nr. 45/2001.
- 23 Referindu-se la definițiile noțiunilor „date cu caracter personal” și „prelucrarea datelor cu caracter personal” menționate la articolul 2 literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 45/2001, la punctul 105 din hotărârea atacată, Tribunalul a dedus din acestea că a comunica datele prin transmitere, prin diseminare sau în orice alt mod intră în sfera noțiunii „prelucrare” și, astfel, Regulamentul nr. 45/2001 prevede el însuși, independent de Regulamentul nr. 1049/2001, posibilitatea de a face publice anumite date cu caracter personal.
- 24 La punctul 106 din hotărârea atacată, Tribunalul a subliniat că articolul 5 litera (a) sau (b) din Regulamentul nr. 45/2001 impune ca prelucrarea datelor cu caracter personal să fie licită, să fie necesară pentru îndeplinirea unei sarcini de interes public sau pentru respectarea unei obligații legale a operatorului prelucrării. Ulterior, Tribunalul a subliniat că dreptul de acces la documentele instituțiilor recunoscut cetățenilor Uniunii și tuturor persoanelor fizice și juridice care au reședința sau sediul într-un stat membru, prevăzut la articolul 2 din Regulamentul nr. 1049/2001, reprezintă o obligație legală în sensul articolului 5 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001. Prin urmare, dacă Regulamentul nr. 1049/2001 impune comunicarea datelor, ceea ce reprezintă o „prelucrare” în sensul articolului 2 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, articolul 5 din același regulament conferă caracter legal, în această privință, acestei comunicări.

25 Pronunțându-se asupra aspectului probei necesității transferului de date, prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, și al dreptului de opoziție al persoanei în cauză, prevăzut la articolul 18 din acest regulament, la punctele 107-109 din hotărârea atacată, Tribunalul a afirmat în special următoarele:

„107 În ceea ce privește obligația de a demonstra necesitatea transferului de date, prevăzută la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, trebuie amintit că accesul la documente conținând date cu caracter personal intră sub incidența Regulamentului nr. 1049/2001 și că, potrivit articolului 6 alineatul (1) din regulament, solicitantul de acces nu este obligat să își motiveze cererea și nu trebuie, așadar, să demonstreze niciun fel de interes pentru a avea acces la documentele solicitate [...]. Prin urmare, în cazul în care datele cu caracter personal sunt transferate în aplicarea articolului 2 din Regulamentul nr. 1049/2001, care recunoaște tuturor cetățenilor Uniunii dreptul de acces la documente, această situație intră sub incidența respectivului regulament și, astfel, solicitantul nu trebuie să demonstreze caracterul necesar al divulgării conținutului documentului în sensul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001. Într-adevăr, dacă solicitantul ar fi obligat să demonstreze caracterul necesar al transferului, ca o condiție suplimentară impusă prin Regulamentul nr. 45/2001, această exigență ar fi contrară obiectivului Regulamentului nr. 1049/2001, anume acela al accesului cât mai larg al publicului la documentele deținute de instituții.

108 În plus, dat fiind că, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, se poate refuza accesul la un document, în cazul în care divulgarea conținutului său ar putea aduce atingere protecției vieții private și integrității individului, un transfer care nu intră sub incidența excepției nu poate, în principiu, să aducă atingere intereselor legitime ale persoanei vizate, în sensul articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001.

- 109 În ceea ce privește dreptul la opoziție al persoanei vizate, articolul 18 din Regulamentul nr. 45/2001 prevede că aceasta are dreptul de a se opune în orice moment, din motive întemeiate și legitime legate de situația sa particulară, ca datele care o privesc să facă obiectul unei prelucrări, cu excepția cazurilor prevăzute, printre altele, la articolul 5 litera (b) din regulamentul menționat. Prin urmare, dat fiind că prelucrarea datelor prevăzută în Regulamentul nr. 1049/2001 reprezintă o obligație legală în sensul articolului 5 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, persoana vizată nu are, în principiu, un drept de opoziție. Totuși, dat fiind că articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede o excepție de la această obligație legală, trebuie avută în vedere, în acest temei, incidența divulgării datelor referitoare la persoana vizată.”
- 26 În sfârșit, Tribunalul a considerat că excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 trebuia să fie de strictă interpretare și se referea numai la datele cu caracter personal care ar putea aduce atingere în mod concret și efectiv respectării vieții private și a integrității individului. Analizarea acestor atingeri trebuie efectuată în lumina articolului 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”) și a jurisprudenței dezvoltate în temeiul acestuia.
- 27 Tribunalul a concluzionat în mod general la punctul 113 și în mod specific la punctul 139 din hotărârea atacată că, în speță, Comisia a săvârșit o eroare de drept constatând că Bavarian Lager nu a făcut dovada unui obiectiv expres și legitim și nici a necesității de a obține numele celor cinci persoane care au participat la reuniunea din 11 octombrie 1996 și care s-au opus, după această reuniune, la comunicarea identității lor către Bavarian Lager.
- 28 În ceea ce privește excepția referitoare la protecția activităților de inspecție, de anchetă și de audit, prevăzută la articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001, Tribunalul a înlăturat aplicarea acestei dispoziții în general și, în

special, a considerat că un tratament confidențial nu poate fi acordat altor persoane decât autorului plângerii și că această protecție nu este justificată decât dacă procedura în cauză este încă în curs.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

²⁹ Prin Ordonanța președintelui Curții din 13 iunie 2008, au fost admise cererile de intervenție ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Consiliului Uniunii Europene în susținerea concluziilor Comisiei. Au fost admise cererile de intervenție ale Republicii Finlanda și Regatului Suediei în susținerea concluziilor Bavarian Lager și cererea de intervenție a Regatului Danemarcei în susținerea concluziilor Bavarian Lager și ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

³⁰ Comisia solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate, în măsura în care prin aceasta se anulează decizia în litigiu;
- pronunțarea unei hotărâri definitive privind aspectele care fac obiectul prezentului recurs și
- obligarea Bavarian Lager la plata cheltuielilor de judecată efectuate de aceasta în primă instanță și în prezentul recurs sau, în cazul în care Comisia cade în pretenții, obligarea sa la plata a jumătate din cheltuielile suportate de Bavarian Lager în primă instanță.

31 Consiliul solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate și

- obligarea Bavarian Lager la plata cheltuielilor de judecată.

32 Regatul Unit solicită Curții:

- admiterea recursului formulat de Comisie și primirea concluziilor formulate de aceasta.

33 Bavarian Lager solicită Curții:

- respingerea în întregime a recursului Comisiei și

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Bavarian Lager în primă instanță și în prezentul recurs sau, în cazul în care recursul ar fi admis, obligarea fiecărei părți să suporte propriile cheltuieli de judecată.

³⁴ Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, Regatul Suediei și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor solicită Curții:

— respingerea în întregime a recursului.

Cu privire la cererea de redeschidere a procedurii orale

³⁵ Prin scrisorile din 11 și din 13 noiembrie 2009, Comisia și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor au solicitat redeschiderea procedurii orale.

³⁶ Din oficiu, la propunerea avocatului general sau la cererea părților, Curtea poate dispune redeschiderea procedurii orale, în conformitate cu articolul 61 din Regulamentul de procedură, în cazul în care consideră că nu este suficient lămurită sau că trebuie să soluționeze cauza în temeiul unui argument care nu a fost pus în discuția părților (Hotărârea din 8 septembrie 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional și Bwin International, C-42/07, Rep., p. I-7633, punctul 31 și jurisprudența citată).

³⁷ În cererile lor, Comisia și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor se limitează la invocarea faptului că avocatul general și-ar întemeia concluziile pe argumente care nu au fost puse în discuție nici în fața Tribunalului, nici în fața Curții.

38 Curtea consideră că dispune în speță de toate elementele necesare pentru a soluționa litigiul cu care este sesizată și că acesta nu trebuie să fie examinat în raport cu argumente care nu au fost puse în discuție în fața sa.

39 În consecință, nu este necesar să se dispună redeschiderea procedurii orale.

Cu privire la recurs

40 În susținerea recursului său, Comisia invocă trei motive, și anume:

- prin faptul că a declarat că articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 nu era aplicabil în speță, Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod greșit articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001;
- prin faptul că a realizat o interpretare restrictivă a condiției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept excluzând din domeniul de aplicare al acesteia legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal cuprinse într-un document și
- în ceea ce privește interpretarea articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din acest regulament, Tribunalul a limitat în mod eronat protecția confidențialității anchetelor numai la autorii plângerilor și, pentru ca această confidențialitate să fie menținută, a impus ca ancheta să fie încă în curs.

Aprecierea Curții

- 41 Având în vedere că primele două motive se suprapun într-o mare măsură, acestea trebuie analizate împreună.
- 42 Comisia, susținută de Regatul Unit și de Consiliu, invocă în esență că Tribunalul a săvârșit erori de drept în constatările sale referitoare la aplicarea excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 și a făcut astfel încât anumite dispoziții ale Regulamentului nr. 45/2001 să fie inoperante.
- 43 Comisia apreciază că Tribunalul s-a pronunțat fără a avea în vedere a doua parte a tezei de la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, care precizează că instituțiile resping cererile de acces la un document care ar putea aduce atingere protecției vieții private și integrității individului, „în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor personale”. Tribunalul nu ar fi interpretat excepția prevăzută la această dispoziție decât în lumina articolului 8 din CEDO și a jurisprudenței dezvoltate în temeiul acestuia.
- 44 Această interpretare eronată a excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) ar avea drept consecință să facă inoperante mai multe dispoziții ale Regulamentului nr. 45/2001 și în special articolul 8 litera (b) și articolul 18 litera (a) din acest regulament.

- 45 Mai precis, potrivit Comisiei, acordând prioritate articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, care prevede că solicitantul nu este obligat să își motiveze cererea în cadrul cererilor de acces public la documente, Tribunalul face ca articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, care impune destinatarului transferului datelor cu caracter personal obligația de a demonstra necesitatea divulgării acestora, să fie inoperant.
- 46 Or, obligația de a demonstra urmărirea unui obiectiv legitim ce revine destinatarului unui transfer de date cu caracter personal, înscrisă la articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, ar fi una dintre dispozițiile-cheie ale întregii legislații a Uniunii referitoare la protecția datelor. Astfel, comunicarea de date cu caracter personal cuprinse într-un document deținut de o instituție ar constitui un acces public la un document, potrivit Regulamentului nr. 1049/2001, și totodată o prelucrare a datelor cu caracter personal, potrivit Regulamentului nr. 45/2001, lucru de care Tribunalul nu ar fi ținut seama.
- 47 Comisia adaugă că, prin faptul că a considerat că orice cerere de date cu caracter personal trebuie să respecte obligația legală care rezultă din dreptul de acces public, în sensul articolului 5 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001, Tribunalul lipsește de efect util articolul 18 litera (a) din același regulament, care conferă persoanei vizate posibilitatea de a se opune în orice moment, din motive întemeiate și legitime legate de situația sa particulară, ca datele care o privesc să facă obiectul unei prelucrări.
- 48 Trebuie să se sublinieze că Tribunalul consacră o parte importantă din raționamentul său, în special punctele 96-119 din hotărârea atacată, analizării relației dintre Regulamentul nr. 45/2001 și Regulamentul nr. 1049/2001 și aplică în continuare, la punctele 121-139 din această hotărâre, criteriile pe care le-a dedus din această relație la prezenta speță.

- 49 Astfel cum a subliniat în mod corect Tribunalul la punctul 98 din hotărârea atacată, la analiza relației existente între Regulamentul nr. 1049/2001 și Regulamentul nr. 45/2001 în vederea aplicării excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 în speță, nu trebuie pierdut din vedere faptul că regulamentele menționate au obiective diferite. Primul urmărește să asigure cea mai mare transparență posibilă procesului decizional al autorităților publice, precum și informațiilor pe care se întemeiază deciziile acestora. Regulamentul urmărește, așadar, să faciliteze la maximum exercitarea dreptului de acces la documente, precum și să promoveze bunele practici administrative. Al doilea regulament urmărește să asigure protecția drepturilor și a libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a dreptului la viață privată, în cadrul prelucrării datelor cu caracter personal.
- 50 Astfel cum rezultă din considerentul (2) al Regulamentului nr. 45/2001, legiuitorul Uniunii a avut intenția de a institui un sistem „complet” de protecție și a considerat necesar, potrivit modului de redactare a considerentului (12) al acestui regulament, „să fie asigurată aplicarea consecventă și omogenă a normelor de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal pe întreg teritoriul Comunității”.
- 51 Potrivit aceluiași considerent (12), drepturile conferite persoanelor vizate pentru protecția lor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal constituie norme de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale. În spiritul legiuitorului Uniunii, reglementarea Uniunii referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal servește protecției drepturilor și libertăților fundamentale.
- 52 În temeiul considerentelor (7) și (14) ale Regulamentului nr. 45/2001, este vorba despre „dispoziții obligatorii”, care se aplică „în cazul oricărei prelucrări a datelor cu caracter personal efectuate de către toate instituțiile și organele comunitare” și „indiferent de context”.

- 53 Regulamentul nr. 1049/2001, astfel cum reiese din considerentul (1) al acestuia, se înscrie în voința exprimată la articolul 1 al doilea paragraf UE de a marca o nouă etapă în procesul de creare a unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, în care deciziile sunt luate în modul cel mai transparent posibil și cât mai aproape de cetățean.
- 54 Potrivit considerentului (2) al acestui regulament, transparența permite asigurarea unei mai bune participări a cetățenilor la procesul de decizie, garantând o mai mare legitimitate, eficacitate și responsabilitate a administrației față de cetățeni într-un sistem democratic.
- 55 Regulamentul nr. 1049/2001 stabilește drept regulă generală accesul public la documentele instituțiilor, dar prevede excepții în temeiul anumitor interese publice și private. În special, considerentul (11) al acestui regulament amintește că „[1]a evaluarea necesității unei exceptări, instituțiile ar trebui să țină seama de principiile consacrate de legislația comunitară în materie de protecție a datelor personale în toate domeniile de activitate ale Uniunii”.
- 56 Regulamentele nr. 45/2001 și nr. 1049/2001 au fost adoptate la date foarte apropiate. Acestea nu cuprind dispoziții care să prevadă expres supremația unuia dintre regulamente asupra celuilalt. Trebuie, în principiu, să se asigure deplina lor aplicare.
- 57 Singura legătură explicită între aceste două regulamente este stabilită la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, care prevede o excepție de la accesul la un document în cazul în care divulgarea conținutului său ar putea aduce atingere protecției vieții private sau integrității individului, în special în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor personale.

- 58 Or, la punctele 111-120 din hotărârea atacată, Tribunalul limitează aplicarea excepției prevăzute la această dispoziție la situațiile în care viața privată sau integritatea individului ar fi încălcată în sensul articolului 8 din CEDO și al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, fără a lua în considerare legislația Uniunii privind protecția datelor personale, în special Regulamentul nr. 45/2001.
- 59 Trebuie să se observe că, acționând în acest mod, Tribunalul încalcă textul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, care este o dispoziție indivizibilă și care impune ca atingerea eventuală a vieții private și a integrității individului să fie întotdeauna analizată și apreciată în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor personale, în special cu Regulamentul nr. 45/2001.
- 60 Articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 instituie un regim specific și consolidat de protecție a unei persoane ale cărei date cu caracter personal ar putea, eventual, să fie comunicate public.
- 61 Potrivit articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 45/2001, obiectul acestui regulament este să asigure „[protecția] drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special dreptul acestora la viață privată în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal”. Această dispoziție nu permite o separare a cazurilor de prelucrare a datelor cu caracter personal în două categorii, și anume o categorie în care această prelucrare ar fi analizată numai în temeiul articolului 8 din CEDO și al jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la acest articol și o altă categorie în care prelucrarea menționată ar fi supusă dispozițiilor Regulamentului nr. 45/2001.

- 62 Din prima teză a considerentului (15) al Regulamentului nr. 45/2001 reiese că legiuitorul Uniunii a evocat necesitatea de a se proceda la aplicarea articolului 6 UE și, prin intermediul acestuia, a articolului 8 din CEDO, „[î]n cazul în care aceste prelucrări de date sunt efectuate de instituțiile sau organele comunitare în desfășurarea activităților care nu intră sub incidența domeniului de aplicare al prezentului regulament, în special a acelora prevăzute de titlurile V și VI din [t]ratat[ul UE, în versiunea anterioară Tratatului de la Lisabona]”. În schimb, o astfel de trimitere nu se dovedește necesară pentru o prelucrare efectuată în desfășurarea activităților care intră sub incidența domeniului de aplicare al regulamentului menționat, dat fiind că, în astfel de situații, se aplică în mod evident chiar Regulamentul nr. 45/2001.
- 63 Rezultă că, în cazul în care o cerere întemeiată pe Regulamentul nr. 1049/2001 privește obținerea accesului la documente care conțin date cu caracter personal, dispozițiile Regulamentului nr. 45/2001 devin integral aplicabile, inclusiv articolele 8 și 18 din acesta.
- 64 Prin faptul că nu a ținut seama de trimiterea făcută de articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 la legislația Uniunii referitoare la protecția datelor cu caracter personal și, prin urmare, la Regulamentul nr. 45/2001, Tribunalul a înlăturat, de la bun început, la punctul 107 din hotărârea atacată, aplicarea articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001 și, la punctul 109 din această hotărâre, aplicarea articolului 18 din acest regulament. Or, articolele respective reprezintă dispoziții esențiale ale regimului de protecție instituit prin Regulamentul nr. 45/2001.
- 65 În consecință, interpretarea particulară și limitativă dată de Tribunal articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 nu corespunde cu echilibrul pe care legiuitorul Uniunii avea intenția să îl stabilească între cele două regulamente în cauză.

- 66 În speță, din elementele dosarului, și în special din decizia în litigiu, reiese că, în urma cererilor Bavarian Lager din 4 mai 1998, din 5 decembrie 2003 și din 9 februarie 2004, Comisia a adresat acesteia un document care cuprinde minutele reuniunii din 11 octombrie 1996, din care erau eliminate cinci nume. Dintre aceste cinci nume, trei persoane nu au putut fi contactate de Comisie pentru a-și da consimțământul, iar alte două persoane s-au opus în mod expres divulgării identității lor.
- 67 Pentru a refuza accesul complet la acest document, Comisia s-a întemeiat pe articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 și pe articolul 8 din Regulamentul nr. 45/2001.
- 68 Trebuie să se sublinieze că, la punctul 104 din hotărârea atacată, Tribunalul, analizând articolul 2 litera (a) din Regulamentul nr. 45/2001, și anume definiția noțiunii „date cu caracter personal”, a constatat în mod corect că numele și prenumele pot fi considerate date cu caracter personal.
- 69 Tribunalul a stabilit de asemenea în mod corect, la punctul 105 din această hotărâre, analizând articolul 2 litera (b) din regulamentul menționat, și anume definiția noțiunii „prelucrarea datelor cu caracter personal”, că intră în sfera noțiunii „prelucrare”, în sensul aceluiași regulament, comunicarea unor astfel de date.
- 70 În mod întemeiat, Tribunalul a conchis, la punctul 122 din hotărârea atacată, că lista participanților la reuniunea din 11 octombrie 1996 cuprinsă în procesul-verbal al acestei reuniuni conține, astfel, date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Regulamentul nr. 45/2001, pentru că persoanele care au participat la această reuniune pot fi identificate.

- 71 Prin urmare, aspectul decisiv este acela dacă Comisia putea acorda accesul la documentul care cuprinde cele cinci nume ale participanților la reuniunea din 11 octombrie 1996, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 și cu Regulamentul nr. 45/2001.
- 72 Mai întâi, trebuie să se sublinieze că Bavarian Lager a putut avea acces la toate informațiile referitoare la reuniunea din 11 octombrie 1996, inclusiv la opiniile pe care intervenienții le-au exprimat cu titlu profesional.
- 73 Comisia, cu ocazia primei cereri a Bavarian Lager din 4 mai 1998, a solicitat acordul participanților la reuniunea din 11 octombrie 1996 de a le difuza numele. Astfel cum a arătat Comisia în decizia din 18 martie 2003, această procedură era conformă prevederilor Directivei 95/46, în vigoare la momentul respectiv.
- 74 În urma unei noi cereri a Bavarian Lager către Comisie, din 5 decembrie 2003, având ca obiect comunicarea conținutului complet al procesului-verbal al reuniunii din 11 octombrie 1996, Comisia i-a adus la cunoștință, la 27 ianuarie 2004, că, ținând seama de intrarea în vigoare a Regulamentelor nr. 45/2001 și nr. 1049/2001, trebuia să soluționeze în continuare această cerere sub regimul specific al acestor regulamente, în special al articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001.
- 75 Indiferent că a procedat potrivit regimului anterior al Directivei 95/46 sau sub regimul Regulamentelor nr. 45/2001 și nr. 1049/2001, în mod întemeiat, Comisia a verificat dacă persoanele în cauză își dăduseră consimțământul pentru difuzarea datelor personale care le privesc.

- 76 Trebuie să se constate că, prin difuzarea versiunii documentului în litigiu din care erau eliminate cele cinci nume ale participanților la reuniunea din 11 octombrie 1996, Comisia nu a încălcat dispozițiile Regulamentului nr. 1049/2001 și a respectat în mod suficient obligația de transparență.
- 77 Impunând ca, pentru cele cinci persoane care nu și-au dat consimțământul în mod expres, Bavarian Lager să dovedească necesitatea transferului acestor date personale, Comisia s-a conformat dispozițiilor articolului 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001.
- 78 Întrucât Bavarian Lager nu a oferit nicio motivare expresă și legitimă și niciun argument convingător pentru a demonstra necesitatea transferului acestor date personale, Comisia nu a putut să compare diferitele interese ale părților în cauză. Aceasta nu putea nici să verifice dacă nu exista niciun motiv să se presupună că acest transfer ar putea aduce atingere intereselor legitime ale persoanelor vizate, astfel precum prevede articolul 8 litera (b) din Regulamentul nr. 45/2001.
- 79 Rezultă din cele de mai sus că în mod întemeiat Comisia a respins cererea de acces la conținutul complet al procesului-verbal al reuniunii din 11 octombrie 1996.
- 80 În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept concluzionând, la punctele 133 și 139 din hotărârea atacată, că în mod eronat Comisia a aplicat articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 la situația din speță și a constatat că Bavarian Lager nu făcuse dovada unui obiectiv expres și legitim și nici a necesității de a obține documentul în cauză în integralitatea sa.

- 81 Având în vedere ansamblul acestor considerații, se impune, fără a fi necesar să se analizeze celelalte argumente și motive ale părților, să se anuleze hotărârea atacată, în măsura în care prin aceasta se anulează decizia în litigiu.

Cu privire la consecințele anulării hotărârii atacate

- 82 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, aceasta poate, atunci când anulează hotărârea Tribunalului, să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul, atunci când acesta este în stare de judecată.

- 83 Aceasta este situația în speță.

- 84 Astfel cum a constatat Curtea la punctele 69 și 73 din prezenta hotărâre, decizia în litigiu nu a încălcat dispozițiile Regulamentelor nr. 45/2001 și nr. 1049/2001.

- 85 Prin urmare, acțiunea în anulare formulată de Bavarian Lager împotriva deciziei menționate trebuie să fie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 86 Potrivit articolului 122 primul paragraf din Regulamentul de procedură, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 69 alineatul (2) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 69 alineatul (4) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, statele membre și instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Curtea poate hotărî ca un intervenient să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 87 Întrucât Comisia a solicitat obligarea Bavarian Lager la plata cheltuielilor de judecată, iar Bavarian Lager a căzut în pretenții în cadrul recursului, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată privind acest recurs.
- 88 Întrucât Comisia a solicitat totodată obligarea Bavarian Lager la plata cheltuielilor de judecată pentru procedura în primă instanță, iar acțiunea introdusă a fost respinsă, se impune obligarea Bavarian Lager la plata cheltuielilor de judecată privind această procedură.
- 89 Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit, Consiliul și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 8 noiembrie 2007, Bavarian Lager/Comisia (T-194/04), în măsura în care prin aceasta se anulează decizia Comisiei din 18 martie 2004 de respingere a unei cereri de acces la conținutul complet al procesului-verbal al reuniunii din 11 octombrie 1996 care cuprinde numele tuturor participanților și în măsura în care obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată ale The Bavarian Lager Co. Ltd.**

- 2) **Respinge acțiunea The Bavarian Lager Co. Ltd împotriva deciziei Comisiei din 18 martie 2004 de respingere a unei cereri de acces la conținutul complet al procesului-verbal al reuniunii din 11 octombrie 1996 care cuprinde numele tuturor participanților.**

- 3) **Obligă The Bavarian Lager Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană atât în cadrul procedurii de recurs, cât și în cadrul procedurii în primă instanță.**

- 4) **Regatul Danemarcei, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Consiliul Uniunii Europene și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături